

§ 20 — Овај Закон ступа у живот кад га Краљ потпише и кад се обнародује у „Службеним новинама“, а обавезну снагу добија 30 дана после обнародовања, када престају да важе прописи који су му противни.

Препоручујемо Нашем Министру правде да овај закон обнародује, свима Нашим Министрима да се о извршењу његовом старају, властима заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се поковавају.

Службене новине Бр. 122 — XXXI од 10 марта, 1934 год.

ПРАВИЛНИК

С.Бр. 11866 од 15 јуна, 1934 год.,

за извршење Закона о сузбијању полних болести

На основу Закона о сузбијању полних болести, прописује се овај Правилник за извршење Закона о сузбијању полних болести

Чл. 1 — Под полним болестима у смислу Закона о сузбијању полних болести подразумева се сифилис, гонореја и меки шанкр, у свима облицима без обзира на локализацију и трајање болести. Овамо спадају и екстрагенитални шанкри и екстрагенитална гонореја (очна, ректална) као и све њихове компликације.

Чл. 2 — Полне болести лечи само лекар, који има право приватне праксе. Свако друго лечење од нестручних лица повлачи казну и за оног који лечи и за оног који се лечи. За обавезно лечење малолетника и слабоумних одговорни су родитељи односно њихови старатељи. У местима са већим бројем лекара, сваки лекар који утврди полну болест, а изма којих разлога сам лично уопште не лечи

полне болести, дужан је оболелог упутити на законске прописе о обавезном лечењу. Исто су то дужна да учине и сва лица, која су по закону обавезна за пријаву акутних заразних болести.

У местима где постоји само један лекар, дужан је предузимати лечење полних болести.

Чл. 3 — Државне и самоуправне санитетске установе као и срески и општински лекари дужни су бесплатно прегледати и лечити све оне особе, које имају право на бесплатно лечење у болницама и према правилнику о наплати болноопскрбних трошкова. Расправљање да ли је лице таквога стања да не може поднети трошкове, не може бити разлог да се ово лечење одгађа. Ако се утврди да лице нема право на бесплатно лечење а својевољно неће да плати, наплата ће се извршити преко општинских судова према такси, коју ће одредити Министарство социјалне политике и народног здравља а на начин, како се то чини код наплате болноопскрбних трошкова.

Чл. 4 — Установе и лекари за бесплатно лечење снабдеваће се потребним лековима и осталим материјалом из кредита установа или здравствених општина а утрошак ће правдати према постојећим прописима. Краљевске банске управе дужне су све оне општине, у којима су полне болести јако распрострањене, потпомогати потребним лековима и осталим санитетским материјалом.

Чл. 5 — Лица осигурана по Закону о осигурању радника лече се код својих установа. Ако се она лече код установа или лекара ван осигурања, у местима где нема уредских установа, трошкове плаћа Уред за осигурање радника према тачкама из чл. 3 овог Правилника. Здравствене задруге ће прегледати и лечити своје чланове по прописима који важе за те установе. У местима где нема других санитетских установа и органа, надлежни хигијенски заводи могу посао о сузбијању полних болести вршити у сарадњи са здравственим задругама.

Чл. 6 — Хигијенски заводи као и Централни хигијенски завод и Школа народног здравља снабдеваће све лекаре и установе који се баве бесплатним лечењем, летцима, који се предају сваком болеснику бесплатно као упуство. Сви лекари дужни су саветовати болесника да се уредно лечи и упозорити га на законске последице ако би лечење прекинуо или неуредно долазио. Нарочиту пажњу обратиће болеснику на преношење заразе и опасности од ње пре ступања у брак.

У случају прекидања или неуредног долажења лекар ће болесника поверљиво писменим путем опоменути на обавезност лечења. Ако, и поред ове опомене болесник не одговори обавези лечења, лекар ће о томе поверљиво обавестити установу односно надлежног лекара ради даљег поступка у смислу чл. 7 овог Правилника.

Чл. 7 — Лекари су дужни да се на дискретан начин обавесте о извору заразе а за поступак може се узети само она изјава коју болесник, чији је идентитет несумњиво утврђен, писмено лекару потврди после опомене о последицама погрешне или злонамерне пријаве. Овакове пријаве лекар је дужан доставити среским, полицијским односно градским санитетским властима, ради даљег најдискретнијег проверавања и предузимања потребних мера чувајући при томе службену тајну.

Чл. 8 — Лица, која дају лажна обавештења о извору заразе казниће се због обмане власти ако су то учинила свесно или злонамерно. Проналажење извора спада у делокруг среских, полицијских односно градских санитетских власти.

Чл. 9 — Сви лекари дужни су водити евиденцију болесника у посебној књизи по прописаном обрасцу у вези са личношћу и обољењем. Овај рад као и евиденцију за целу државу организовати и надзиравати Централни хигијенски завод слично евиденцији акутних заразних болести. У сваком случају мора се сачувати лекарска тајна а евиденција има првенствену сврху проучавања социјалне етиологије и патологије као и успеха рада.

Чл. 10 — Све санитетске установе, код којих се лече оболели од полних болести, водите тачно евиденцију о социјалним услови-

ма који су могли проузроковати обољења и на захтев Министарства социјалне политике и народног здравља стављати потребне предлоге ради предузимања специјалних мера за отклањање тих узрока.

Чл. 11 — Особе које су због неуредног лечења опасне по околину морају се сместити у јавну болницу. За принудно лечење одредиће се по свим болницама сразмерно раширености венеричних обољења, одређен број постеља, у колико не постоји одељење. О овоме се стара банска управа за бановинске а Министарство социјалне политике и народног здравља за државне болнице. Принудно лечење може се предузети само на образложени писмени предлог лекара или установе која лечење обавља.

Чл. 12 — Организација рада по Закону о сузбијању полних болести спада у делокруг хигијенских завода и подређених му установа. Министарство ће се старати да се, где год се за то укаже потреба, прошири рад тих завода и њихових установа. Дужност је завода да на својој територији раде у смислу Уредбе о организацији и делокругу хигијенских завода, домова народног здравља и здравствених станица и других постојећих прописа. Сви други лекари који врше ма какве послове по Закону о сузбијању полних болести дужни су да сарађују на извођењу овог програма према прописима који су на снази и према у-

пуствима хигијенских завода. Хигијенски заводи ће непосредно преко својих подређених установа бити у сталној вези са болницама, среским санитетским референтима, општинским лекарима, Уредима за осигурање радника и здравственим задругама своје територије као са грађанским и војним властима у циљу што ефикаснијег спровођења мера прописаних овим Правилником.

Хигијенски заводи воде целокупан рад на сузбијању полних болести и имају право надзора над радом свих установа и органа, који су по закону обавезни за овај рад.

Чл. 13 — Под проституцијом подразумева се вршење полног сношаја са више лица за новац или за сретства исте вредности као и вршење полног сношаја на начин, који худи јавном моралу. У року од три месеца од ступања на снагу овога Правилника затвориће се све јавне куће и одузети дозвола од јавних проститутки.

Све ове женске морају се лекарски прегледати и у случају болести лечити по прописима Закона и овога Правилника. Здраве и излечене жене имају се упутити на редовна занимања или у специјалне домове а ако су страни поданици послати их у њихову домовину. Министарство социјалне политике и народног здравља прописује Правилник за домове, у које ће упућивати малолетне женске, за које се предвиђа опасност да се пуште потпуно слободне у живот.

Чл. 14 — Издавање лекарског уверења за ступање у брак врше санитетске установе и лекари а према долеозначеним обрасцима. Уверење не сме бити старије од десет дана пре ступања у брак. При издавању овог уверења мора се узети писмена изјава од лица које ступа у брак о његовом ранијем здравственом стању у погледу полних болести.

Образац писмене изјаве лица, коме се издаје уверење за ступање у брак

Име и презиме:

Место сталног боравка:

Старост:

Занимање:

Брачно стање:

Идентичност:

Изјављујем, да пре овог лекарског прегледа нисам боловао ни од једне полне болести у смислу § 1 Закона о сузбијању полних болести.

Потпис,

или:

Изјављујем, да сам боловао од те и те полне болести у смислу § 1 Закона о сузбијању полних болести. Навести дан и годину обољења, трајања лечења и писмену дозволу за ступање у брак од лекара, који га је лечио.

Потпис,

Образац лекарског уверења за ступање у брак

Име и презиме:

Место сталног боравка:

Године живота:
Занимање:
Брачно стање:
Идентичност лица:

На основу данас извршеној прегледа, микроскопској, клиничкој и серолошкој није ил јесте утврђено да именовани болује ни од једне болести наведене у § 1 Закона о сузбијању полних болести те сам према томе мишљења да именовани може (не може) ступити у брак.

Ово уверење важи од данас највише за 10 дана с тим, да се пред венчање преда претставнику надлежне власти, који венчање врши.

Прегледаном је скренута пажња да је могуће да се зарази полным болешћу ако се до венчања буде изложио таквој опасности.

Дупликат ових уверења задржава лекар или установа која их је издала.

Чл. 15 — Лекови за лечење полних болести могу се анонсирати само преко стручних медицинских и апотекарских часописа и листова. Забрањено је летцима и плакатама препоручивати лекове за лечење полних болести. Исто тако је забрањено објављивати лекарским анонсама начине лечења појединих полних болести.

Чл. 16 — При узимању дојкиња у службу мора се лекарским прегледом и уверењем утврдити, да не само дојкиња и њезино дете него и дете које узима на дојење као и његова мајка

не болују ни од једне болести по овоме Правилнику, а нарочито не од сифилиса. Здрава дојкиња не сме дојити заражено дете од полних болести. Исто тако здраво дете не сме се дати на дојење дојкињи болесној од полних болести. Исто то важи и за породице и лица која примају на стан и негу малу децу и одојчад. Надлежни лекар има право и дужност да повремено врши контролу ових лица у смислу овог Правилника.

Чл. 17 — Овај Правилник ступа на снагу 30 јуна 1934 године.